

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Darmstadt* (Γερμανία) στις
30 Ιουλίου 2019 – RJ κατά *Stadt Offenbach am Main*

(Υπόθεση C-580/19)

(2019/C 372/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: RJ

Καθού: Stadt Offenbach am Main

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο χρόνος εφημερίας ετοιμότητας, κατά τη διάρκεια του οποίου ο εργαζόμενος έχει την υποχρέωση να μεταβεί εντός είκοσι λεπτών με επιχειρησιακή στολή και όχημα έκτακτης ανάγκης στα όρια του δήμου της υπηρεσίας του, θεωρείται ως χρόνος εργασίας, μολονότι ο εργοδότης δεν έχει μεν υποδείξει στον εργαζόμενο τόπο παραμονής, πλην όμως ο εργαζόμενος είναι σημαντικά περιορισμένος ως προς την επιλογή του τόπου παραμονής του καθώς και ως προς τις δυνατότητες που έχει να ασχοληθεί με τα προσωπικά και τα κοινωνικά του ενδιαφέροντα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:

Faut-il interpréter l'article 2 de la directive 2003/88/CE en ce sens que, dans un cas de figure tel que celui de la première question préjudicielle, il convient de tenir compte également, dans le cadre de la définition de la notion de temps de travail, du point de savoir si, et dans quelle mesure, pendant les gardes qu'il est tenu d'effectuer dans un lieu non arrêté par l'employeur, le travailleur doit en règle générale s'attendre à être appelé à partir en intervention ?

Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ σε μια περίπτωση όπως αυτή του πρώτου ερωτήματος την έννοια ότι κατά τον προσδιορισμό της έννοιας του χρόνου εργασίας πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη εάν και σε ποιον βαθμό κατά τη διάρκεια μιας εφημερίας ετοιμότητας, της οποίας ο τόπος εκτελέσεως δεν προκαθορίζεται από τον εργοδότη, πρέπει κατά κανόνα να θεωρείται αναμενόμενη η ανάκληση προσωπικού στην υπηρεσία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

**Αναίρεση που άσκησε στις 22 Αυγούστου 2019 ο Csanád Szegedi κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό
Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2019 στην υπόθεση T-135/18, Csanád Szegedi κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: C. Szegedi (εκπρόσωπος: K. Bodó, ügyvéd)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Με την αίτηση αναίρεσως ο C. Szegedi ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Ως προς τον πρώτο λόγο, όσον αφορά το ποσό που ζητήθηκε για την πρόσληψη των László Tibor Erdélyi και József Virág ως διαπιστευμένων κοινοβουλευτικών βοηθών, να αναρριθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, να γίνει δεκτή η προσφυγή και να ακυρωθεί η απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2017 και το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 2017-1635 της Γενικής Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Γενική Διεύθυνση Οικονομικών.
2. Ως προς τον δεύτερο λόγο, όσον αφορά το ποσό που ζητήθηκε για την πρόσληψη των L. T. Erdélyi και J. Virág ως διαπιστευμένων κοινοβουλευτικών βοηθών, να αναρριθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως, ο αναρριζών προβάλλει δύο λόγους:

Πρώτος λόγος:

Προσβολή, κατά τη διαδικασία ανάκτησης ενώπιον του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη (άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) και παραβίαση των αρχών που αποτελούν (αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης, αρχή της ισότητας των όπλων και αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας), στο μέτρο που ο αναρριζών δεν είχε πρόσβαση στην έκδοση της OLAF επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφαση ούτε στα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, ούτε μπόρεσε να ασκήσει το δικαίωμά του για προηγούμενη ακρόαση, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 68, παράγραφος 2, της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που θεσπίζει μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος των βουλευτών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: εκτελεστικά μέτρα). Το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 44 της αποφάσεώς του, εσφαλμένα επικαλείται το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2013, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο δεν ρυθμίζει τη διαδικασία ανάκτησης ενώπιον του Γενικού Γραμματέα, αλλά τη διαδικασία ενώπιον της OLAF. Στο πλαίσιο αυτό, στη σκέψη 45 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα εφάρμοσε τη νομολογία που απορρέει από τη σκέψη 35 της αποφάσεως IMG/Επιτροπής. Στη σκέψη 48 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε contra legem το άρθρο 68, παράγραφος 2, των εκτελεστικών μέτρων, εξισώνοντας το δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων με το δικαίωμα ακρόασης. Το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 51 της αποφάσεώς του, ερμήνευσε επίσης εσφαλμένα το άρθρο 68 των εκτελεστικών μέτρων, το οποίο ρυθμίζει τη διαδικασία ανάκτησης, στο μέτρο που ο σχετικός κανόνας δεν γεννά δικαιώματα ή υποχρεώσεις για τον αναρριζόντα όσον αφορά την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Γραμματέα.

Δεύτερος λόγος:

Προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη (άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, στο μέτρο που, χωρίς την παραμικρή αιτιολογία επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προταθείσα μαρτυρική κατάθεση των J. Virág και L. T. Erdélyi. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου που απέρριψε το προταθέν αποδεικτικό μέσο στερήσε από τον αναρριζόντα τη δυνατότητα να αμυνθεί επί της ουσίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) στις 27 Αυγούστου 2019 – BY κατά CX

(Υπόθεση C-637/19)

(2019/C 372/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: BY